

отъ Византийско-то робство. И така единъ день, кога ся-молаше, навѣ му ся св. Димитръ и му каза: Помянѣ Богъ дома и рода на Българекы-ты царю и мя прати съ заповѣдь до тебе да благо-вѣстимъ подновяване-то на Българско-то царство, и да помажешъ на царство Іасена: Господь ште бѣде съ него и ште въздигне скиптра на Българско-то царство. Тогава владѣка-та по Божіе повеленіе, повѣка отъ Влашко два брата, Іасена и Петра които бѣхѣ отъ рода на Самуила, и за спомянъ на това, каза да ся-сгради въ Тръново една хубава црѣква св. Димитръ. За освящение-то на црѣквѣ-тѣ той свѣка всичкы-ты българскы владѣщи и много народъ, и като ся-освяти, каза на народа, какво му је повѣлено отъ Бога, прѣзъ св. Димитръ, да вѣнчѣ Іасена за Българскый царь. И така зе вѣнецъ и багрѣницѣ, та вѣнча Іасена за царь на Българиѣ. Тогава народъ-тѣ исхвъркѣ отъ радость и извѣка съ голѣмъ гласъ: Да живѣе Іасенъ царь за много години; Іасеню царю Българскому много години: и Ивану Блаженному Архиепископу Тръновскому и всеа Българии много години.“

Византийскый царь Ісаакъ ся-видѣлъ въ чудо отъ ненадѣйно-то вѣстание на Българе-ты. Той тутакси излѣзълъ съ силнѣ войскѣ сряшто Българе-ты, нѣ неможилъ да имъ направи ништо, та ся-врънѣлъ. А Българе-ти за малко врѣмя расширочили дръжавѣ-тѣ си и ся-утвърдили. Всичкы-ти Византийци ся-учили отъ Българско.

Въ 1189 год. византийскый царь Ісаакъ пакъ излѣзълъ съ тяжкѣ войскѣ сряшто Българе-ты, и ся-ударилъ съ тѣхъ при Ловечъ, а и тукъ былъ